

El judici polític del 9-N

Ens han jutjat a tots.

Han jutjat a tots els que vam anar a obrir els instituts, a tots els que vam anar a muntar les urnes, a tots els que vam estar a les taules, a tots els que vam anar a votar.

Han jutjat la democràcia. La democràcia per la qual van lluitar els nostres pares, la democràcia que ens permet decidir com viure el nostre present, el nostre futur.

Han jutjat la llibertat. La llibertat d'un poble d'expressar la seva opinió, la llibertat de les persones de defensar els seus drets, la llibertat de voler construir una societat millor.

Han jutjat els representants escollits pel poble per escoltar la seva veu, per obeir el seu mandat, per estar al seu costat.

Han jutjat tres persones perquè no poden jutjar-ne dos milions i escaig. Haurien volgut jutjar tot un poble però no poden, ni podran. Un poble s'ha quedat assegut a casa mentre el jutjaven. Per què? Potser perquè aquest poble espera pacient perquè sap que ni els judicis ni les amenaces el podran fer canviar d'opinió; perquè cap judici pot evitar que un poble decidit acabi escollint el seu futur.

Aquest és el meu poble. El que no fa cas de les amenaces. El que ja no té por. El que camina amb pas ferm i serà cap al seu futur. El que només s'aixecarà per tornar a anar a les urnes a parlar ben fort i ben clar o per tornar a reivindicar-ho pacíficament i incansablement, tants cops com calgui.

Aquest és el poble que estimem, el que volem millorar, el que volem alliberar.

Aquests som nosaltres. Aquest és el nostre país.